

שמואל ב' י"ד

1 תלמוד בבלי מסכת מנחות דף פה עמוד ב

(שמואל ב' י"ד) וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה - מאי שנא תקועה? אמר רבי יוחנן: מתוך שרגילין בשמן זית, חכמה מצויה בהן.

2 תלמוד בבלי מסכת מועד קטן דף טו עמוד א

אבל אסור בתכבוסת, דכתיב (שמואל ב' י"ד) וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת.

3 תלמוד בבלי מסכת מועד קטן דף טו עמוד ב

אבל אסור ברחיצה, דכתיב (שמואל ב' י"ד) ואל תסוכי שמן, ורחיצה בכלל סיכה.

4 ספר אור שמח - הלכות רוצח וש"נ - פרק ב - הלכה ד

הלכה ד - וכל אלו הרצחנים כו' אם רצה מלך ישראל להרגן כו':
הנה בשוכר להרוג חבירו יש ללמוד מהא דמצאנו גבי אבישלום שצוה להרוג את אמנון ובכ"ז רצה דוד להמיתו והאשה התקועית הצילתו בדברי פיה, אלמא דמדין המלכות לגדור הרוצחים גם ההורג את חבירו על ידי חבירו בן מות הוא, דמדין מורד במלכות לא הוי שם, דגם הוא בן מלך, והרציחה היה עבור אחותו תמר ענין פרטי לא שייך לסדרי המלוכה וזה מקור נאמן. אולם דא יש לדון על הא ששנינו דאפילו כל העם צריכין לתשועתו כיואב בן צרויה לא יצא משם לעולם, והרגשנו בזה אמאי לא יעשה המלך או בית דין תקנה שלא יהרגנו שום אדם ואם יהרגנו יהרג, וצ"ל כיון דאמרה תורה דטבע האדם גלוי להיוצר כל, אשר בהיותו אינו כלוא במקלטו אז יחס לבבו והכהו ולכן אין משפט מות להגואל הדם המכהו [כדאמר במכות ולו אין משפט מות בגואל הדם הכתוב מדבר] תו אין בכח מלך ובית דין הגדול של ישראל להתנגד אל טבע האדם וחמימותו. אך אם כן פלא איך נשבע דוד להאשה התקועית חי ד' אם כו' הלא אם יהרגנו גואל הדם מי יעשה לו. וראיתי בפירוש הרלב"ג שם שהרגיש בזה, וביאר מפני שלא עמד לפני העדה למשפט, והנה כ"ז שלא נגמר דינו במזיד ודאי אם גואל הדם הרגו אינו נהרג כמו שביאר כן בקצות סימן ב' בזה, רק אולי מפני שלא נתקבל עדות עדיין ועל זה יזהיר דוד שלא יקבלו שום בית דין עדות ולא יעיד שום איש בבית דין ועיין רד"ק:

5 תלמוד בבלי מסכת מכות דף יב עמוד א

ת"ר: (במדבר ל"ה) ורצח גואל הדם את הרוצח - מצוה ביד גואל הדם, אין גואל הדם רשות ביד כל אדם, דברי רבי יוסי הגלילי; ר' עקיבא אומר: רשות ביד גואל הדם, וכל אדם חייבין עליו.

6 תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף מה עמוד ב

תניא (במדבר ל"ה) גאל הדם ימית את הרצח - מצוה בגואל הדם, ומניין שאם אין לו גואל, שביט דין מעמידין לו גואל - שנאמר (במדבר ל"ה) בפגעו בו, מכל מקום.

7 רש"י מסכת סנהדרין דף מה עמוד ב

וגואל הדם - כלומר מיתה שגואל הדם ממיתו לרוצח שוגג שיצא חוץ לעיר מקלטו

8 רמב"ם הלכות רוצח ושמירת הנפש פרק ז

הלכה יג

רוצח ששב לעירו אחר מות הכהן הגדול הרי הוא כשאר כל אדם ואם הרגו גואל הדם נהרג עליו שכבר נתכפר לו בגלותו.

הלכה יד

ואף על פי שנתכפר לו אינו חוזר לשררה שהיה בה לעולם אלא הרי הוא מורד מגדולתו כל ימיו הואיל ובאה תקלה זו הגדולה על ידו.

9) תלמוד בבלי מסכת סוטה דף יא עמוד א

(שמואל ב' יח) כי אמר אין לי בן - ולא הוא ליה בני? והכתיב: (שמואל ב' יד) ויולדו לאבשלום שלשה בנים ובת אחת! אמר רב יצחק בר אבדימי: שלא היה לו בן הגון למלכות. רב חסדא אמר, גמירי: כל השורף תבואתו של חברו - אינו מניח בן ליורשו, ואיהו קלייה לדיואב, דכתיב: (שמואל ב' יד) ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שעורים לכו והציתוה באש ויציתו עבדי אבשלום את החלקה באש.